

Лиана - Последна рана

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Ти си моята последна рана, ти си моята несбъдната мечта
и очите ми посипани из жарава пак са твои, но не виждам с тях.(x2)

Често с теб мислите говорят и прелистват минали неща,
в стадата си до късно спорят, аз няма да съм винаги сама.(x2)

Раждам се след всеки дъжд, превръщам болката си в цвете,
блатото по слънчев лъч аз докосвам всяко време.
Макар че често ме боли, понякога, понякога
превръщам всичко просто в стих, понякога, понякога.(x2) (x2)

Но когато утрото потърси уморената от тишина душа
и деня е всичко, и разбирам, аз никога не съм била сама.(x2)

Ти си моята последна рана, ти си моята несбъдната мечта
и очите ми посипани из жарава пак са твои, но не виждам с тях.(x2)